

Przewodnik Pielgrzyma

Raciborska Droga Św. Jakuba

RACIBORSKA DROGA ŚW. JAKUBA

PRZEWODNIK PIELGRZYMA

Opracowanie

Barbara Wochnik
Joanna Mrozek

Spis treści

Słowo wstępne: ks. prof. Norbert Widok	4
Błogosławieństwo Pielgrzyma	6
Mapa Raciborskiej Drogi św. Jakuba	7
Etap I: Zimna Wódka – Bierawa	8
Etap II: Bierawa – Racibórz	12
Etap III: Racibórz – Pietrowice Wielkie	20
Etap IV: Pietrowice Wielkie – Nasiedle	24
Miejsca noclegowe	28
Godziny nabożeństw	30
Podziękowanie	32

Słowo wstępne

Raciborska Droga św. Jakuba zaprezentowana w niniejszym przewodniku została oficjalnie oddana pielgrzymom do użytku w dniu jej poświęcenia, t.j. 20 lipca 2019 r. podczas Mszy św. w kościele pw. Św. Jakuba Starszego w Raciborzu. Jest połączona ze średniowiecznym szlakiem Jakubowym *Via Regia*, biegnącym od Przemyśla do Zgorzelca, a więc wzdłuż południowych krain Polski, także przez diecezję opolską. Bierze początek w miejscowości Zimna Wódka i wiedzie poprzez Racibórz do Nasiedla z kościołem św. Jakuba. Jej długość wynosi 95 km, a nazwa pochodzi od największej miejscowości na jej trasie, Raciborza, któremu patronuje także św. Jakub.

Zamysł wytyczenia *Raciborskiej Drogi św. Jakuba* powstał w 2009 r., kiedy Pan Emil Mendyk, Prezes Zarządu Stowarzyszenia „Przyjaciele Dróg św. Jakuba w Polsce”, dokonał pierwszych penetracji terenu wzdłuż Odry, chcąc połączyć Górę św. Anny leżącą na *Via Regia* z Raciborzem. Z powodu istniejących tam niekorzystnych warunków terenowych uznał, że połączenie *Via Regia* z Raciborzem należałoby poprowadzić w innym miejscu. Ponownego wytyczenia trasy na wschód od Odry podjął się ówczesny proboszcz parafii Bierawa, ks. Norbert Matuszek. Zainspirowany konferencją naukową z listopada 2012 r. na temat tworzenia Dróg Jakubowych na terenie diecezji opolskiej i archidiecezji ołomunieckiej powziął decyzję, aby nowy szlak Jakubowy prowadził od okolic Ujazdu przez jego parafię do Raciborza. W porozumieniu z administracjami terenowymi (samorządy, nadleśnictwo) opracował wstępny jego przebieg w terenie wraz z naniesieniem go na mapę geograficzną, a następnie rozpowszechnił pośród osób zainteresowanych dziełem *Camino*. Powzięta przez niego idea powoli dojrzewiała. Jej widocznym skutkiem było zorganizowanie w dniu 20 lipca 2019 r. Rajdu Jakubowego (był to VI Rajd) na trasie biegnącej z parafii Bierawa do Raciborza. Wytyczenia trasy do przejazdu rowerami i jej oznakowania podjął się Pan Jan Pankala pochodzący z Bierawy. Na zakończenie Rajdu odbyła się uroczysta Msza św. w kościele pw. św. Jakuba Starszego w Raciborzu, w której brało udział ponad 60 rowerzystów, kilku kapłanów, a także liczna grupa pielgrzymów przybyłych z różnych stron. Mszy św. przewodniczył kapelan Szlaków Jakubowych w diecezji opolskiej, ks. Norbert Widok, który dokonał otwarcia nowej Drogi Jakubowej. Zewnętrznym tego symbolem było poświęcenie mosiężnej muszli Jakubowej osadzonej na prawym filarze w środkowej części nawy głównej kościoła.

Nowo otwartej trasie Jakubowej nadano nazwę: *Raciborska Droga św. Jakuba*.

W tym wydarzeniu wzięły udział Panie: Barbara Wochnik i Joanna Mrozek, które postanowiły zaangażować się w opiekę nad nowo powstałą Droga.

Dokonały pewnych zmian w przebiegu trasy pod kątem pielgrzymów pieszych (m.in. poprowadzenie jej wzdłuż ciekawych krajobrazowo miejsc, unikając w znacznej mierze dróg asfaltowych). Przemierzając poszczególne odcinki drogi, w porozumieniu z urzędami miast, gmin i nadleśnictwem, dokonały jej oznakowania i szczegółowego opisanie. Następnie zebrany materiał uporządkowały i według przyjętych wymogów zestawily w jednolitą całość. W ten sposób powstała niniejsza publikacja o charakterze przewodnika.

Adresowana jest do tych, którzy zamierzają przejść *Raciborską Drogę św. Jakuba* i doświadczyć jej walorów krajobrazowych, kulturowych, a przede wszystkim religijnych.

W imieniu pielgrzymów, którzy będą korzystali z dobrodziejstwa tego przewodnika, chciałbym serdecznie podziękować Autorkom za poniesiony trud – zarówno ten fizyczny jak i intelektualny – w jego przygotowanie i opublikowanie. Jednocześnie życzę tym, którzy będą z niego korzystać, aby stał się dla nich ważną pomocą w pielgrzymim wędrowaniu i źródłem do poznania raciborskiego zakątka naszej diecezji.

Kapelan Szlaków Jakubowych w diecezji opolskiej
ks. Norbert Widok

Opole–Racibórz, 5 czerwca 2021 r.

BŁOGOSŁAWIEŃSTWO PIELGRZYMA

Boże, który wyprowadziłeś Swojego sługę Abrahama z miasta Ur chaldejskiego, strzegąc go podczas całej wędrówki, i który przeprowadziłeś naród izraelski przez pustynie: prosimy, racz wejrzeć na Twojego sługę, który przez miłość do Twojego imienia, pielgrzymuje do Composteli. Bądź dla niego towarzyszem w podróży, przewodnikiem na rozstajach dróg, wytchnieniem w utrudzeniu, obroną w niebezpieczeństwie, schronieniem w drodze, cieniem w dzień gorący, światłem w ciemnościach, pociechą w chwilach zniechęcenia i fundamentem jego zamierzeń, tak, aby za Twoim przewodnictwem dotarł cały i zdrow do końca swojej drogi oraz aby ubogacony łaskami i cnotami, napełniony zbawienną i nieustanną radością, powrócił bezpiecznie do swojego domu.
Przez Jezusa Chrystusa Pana Naszego. Amen.

Niech Pan zezwoli i kieruje Twoimi krokami i niech będzie Twoim nieodłącznym towarzyszem na całej drodze. Amen.

Niech Najświętsza Maryja Panna z Roncesvalles otoczy Cię Swoją macierzyńską opieką, niech Cię broni przed zagrożeniami duszy i ciała, abyś chroniony jej płaszczem mógł dotrzeć cały i zdrow do końca Twojego pielgrzymowania. Amen.

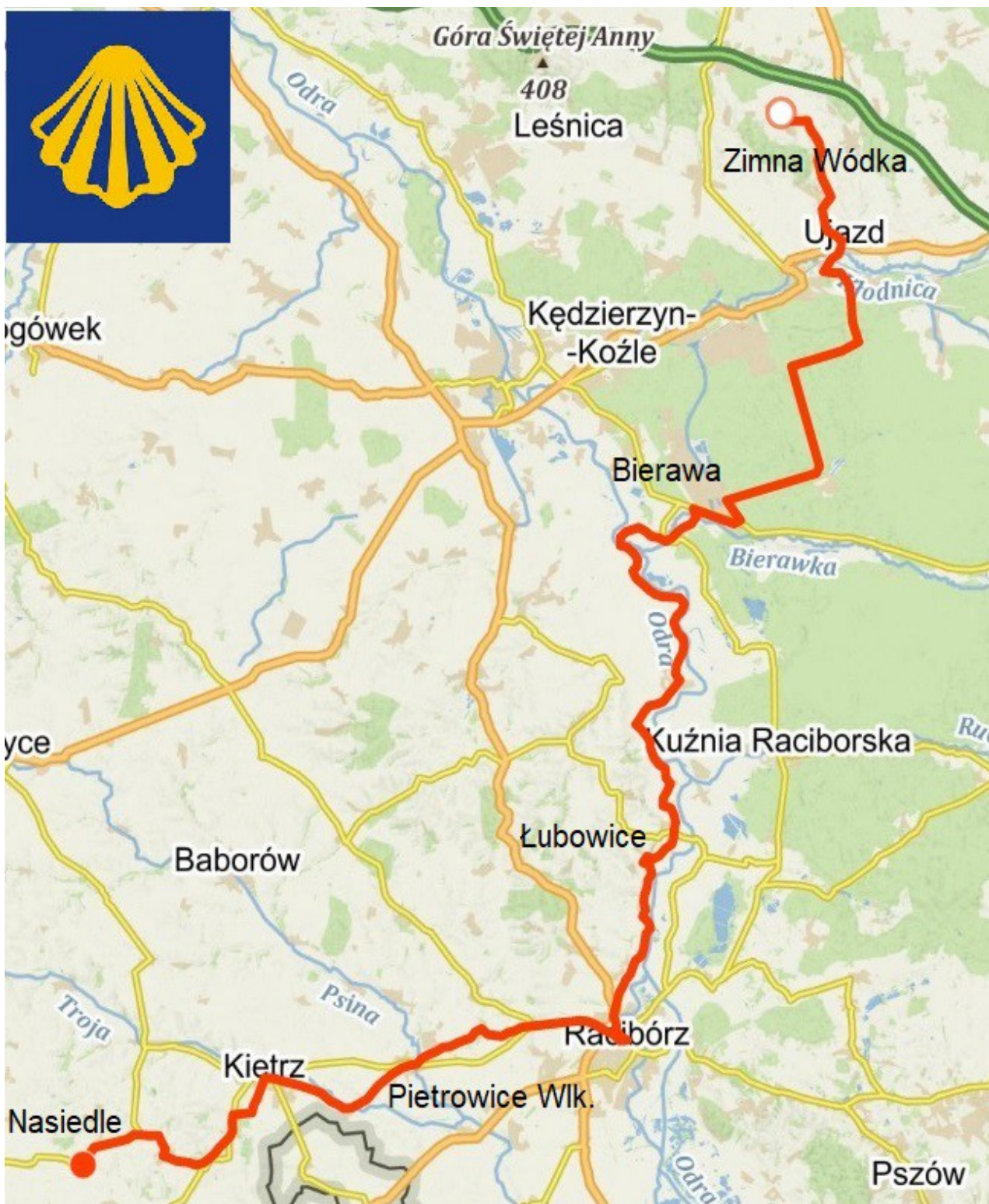
Niech Archanioł Rafał towarzyszy Ci przez całą drogę tak, jak towarzyszył Tobiaszowi, i by oddalił od Ciebie niewygodę oraz przeciwności. Amen.

Niech błogosławieństwo Boga Wszechmogącego, Ojca, Syna i Ducha Świętego zstąpi na Ciebie. Amen.

Maszeruj w imię Chrystusa, który jest Drogą i módl się za nami w Composteli.

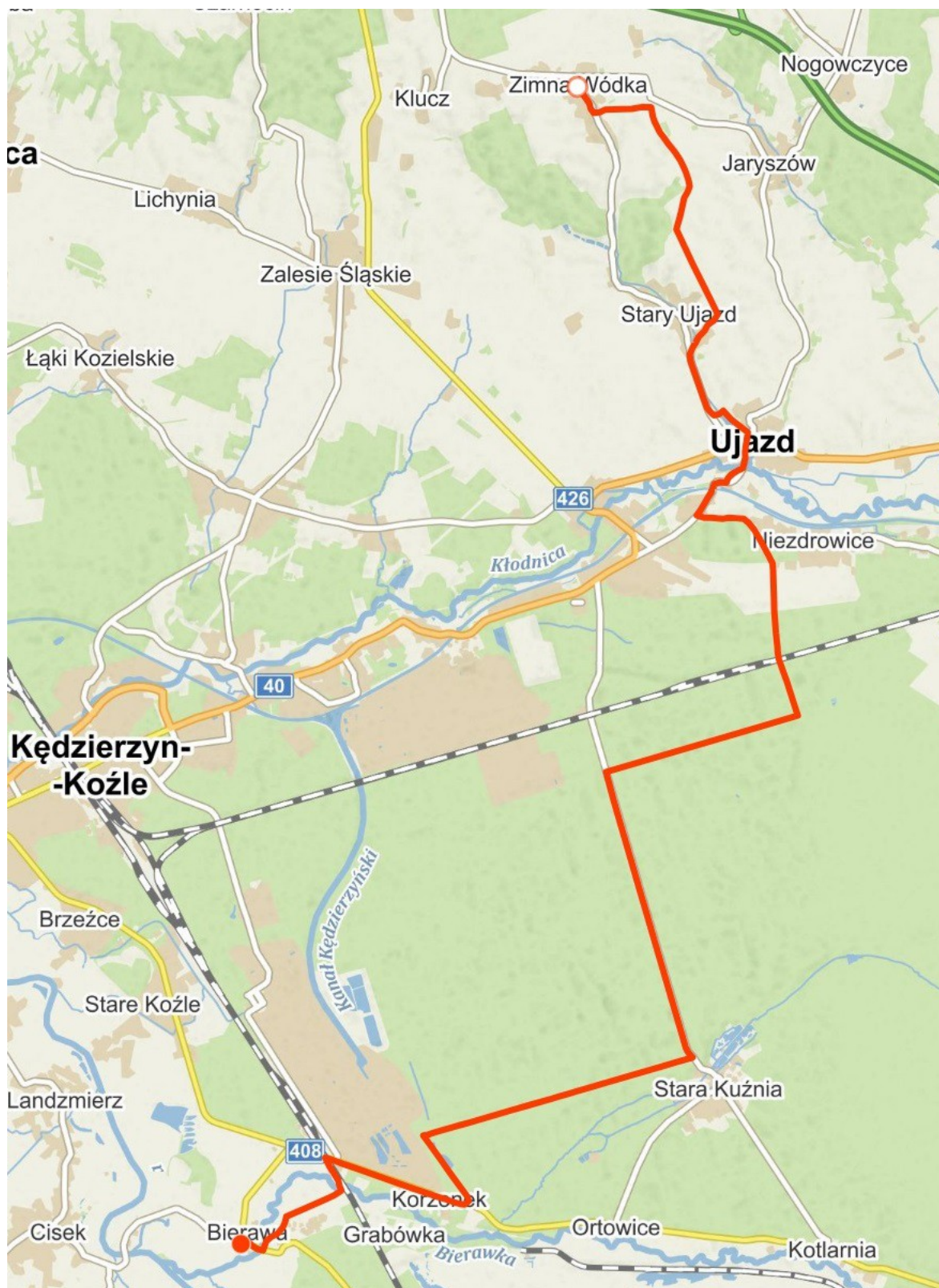
RACIBORSKA DROGA ŚWIĘTEGO JAKUBA

RACIBORSKA DROGA ŚWIĘTEGO JAKUBA

Etap I

Zimna Wódka - Bierawa 32 km

Raciborska Droga św. Jakuba ma swój początek w **Zimnej Wódce** koło Ujazdu (0,0 km) na skrzyżowaniu ulic Jaryszowskiej i Ujazdowskiej, gdzie styka się ze szlakiem *Via Regia* prowadzącym w kierunku Góry św. Anny, Brzegu, Dobrzenu, Skorogoszczy i Zgorzelca. Z tego miejsca kierujesz się na południowy wschód i po około 500 m dochodzisz do kościoła pw. Marii Magdaleny.

Kościół pw. Marii Magdaleny w Zimnej Wódce

Kościółek znajduje się na wzniesieniu w centralnym miejscu wsi. Drewniana, barokowa świątynia powstała w 1524 r., przebudowana została w 1748 r. W okresie 1524-1701 kościół należał do protestantów, po czym przeszedł w ręce katolików.

Wychodząc z drzwi kościoła kierujesz się na lewo i dochodząc do ulicy skręcasz w prawo. Po ok. 200 m dochodzisz do Pomnika upamiętniającego ofiary I i II wojny światowej, przed nim skręcasz w lewo podążając wąwozem pod górę.

Pomnik upamiętniający ofiary I i II wojny światowej

Na najbliższym rozwidleniu dróg skręcasz w prawo, po ok. 700 m znowu w prawo, po lewej stronie znajduje się krzyż. Idziesz drogą betonową, po lewej stronie widoczny będzie kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Jaryszowie, po prawej – przy dobrej pogodzie można dostrzec Górę św. Anny. Po przejściu ok. 3,5 km skręcasz w prawo w ul. Cmentarną, dochodzisz do **Starego Ujazdu**. Przechodzisz obok restauracji „U Alojza” oraz rzeźby misjonarza Rainholda Bodynka.

Reinhold Bodynek

Pochodzący ze Starego Ujazdu zakonnik, werbista. Wyjechał w celach misyjnych do Nagoi (Japonia). Żeby poznać filozofię wschodu, na jakiś czas przeniósł się nawet do klasztoru buddyjskiego. Musiał opuścić klasztor z powodu problemów ze zdrowiem. Zmarł na raka żołądka w maju 1984 r., mając zaledwie 27 lat. W pamięci zarówno zakonników, jak i mnichów buddyjskich, zapisał się jako niezwykle człowiek, który szukał mostów między dwiema religiami. Cechowało go bardzo bogate życie wewnętrzne, był niezwykle utalentowany i zaangażowany w misje. W rodzinnym Ujeździe w 30. rocznicę śmierci koło jego domu stanęła drewniana rzeźba, obok posadzono wiśnię japońską oraz przygotowano tablicę pamiątkową. Znajdujące się na niej informacje przetłumaczono na angielski i niemiecki, jest również wpis po japońsku. Całość zdobi wiersz miejscowej poetki. Grób Holdka znajduje się w Tajimi, na werbistowskim cmentarzu.

Po 100 m skręcasz w lewo w ul. Krzywą, zaraz potem w prawo i znowu w lewo. Idziesz drogą asfaltową, po lewej mijasz Stadion „Stary Ujazd”, ok. 800 m za nim skręcasz na lewo w polną drogę. Przechodzisz przez mostek na Zalewie Ujazd, za nim kierujesz się na prawo i dochodzisz do ruin zamku i kościoła pw. św. Andrzeja w **Ujeździe** (7,5 km).

Kościół pw. św. Andrzeja w Ujeździe

Obecna świątynia została wybudowana w 1613 r. na polecenie ówczesnego właściciela Ujazdu, Mikołaja Kochcickiego, który został pochowany w jej podziemiach. Obecny ołtarz został wykonany w 1823 r. przez znanego czeskiego rzeźbiarza Bernarda Kutzera, który również jest twórcą nadbudowy chrzcielnicy i ambony. Boczne ołtarze zostały wykonane w XVIII w. Po prawej znajduje się tzw. Tron Łaski – przedstawiona jest w nim Trójca Święta z Chrystusem Frasobliwym w centralnej części. Drugi mieści renesansowy obraz namalowany na desce w II połowie XVI w. przedstawiający Matkę Boską z Dzieciątkiem, znajdującą się między św. Barbarą i św. Dorotą.

Ruiny Zamku w Ujeździe

Początki zamku sięgają XIII w., kiedy stanął tu pierwszy zamek, ufortyfikowany z fosą, basztami i murami obronnymi. W XIV w., po przegranej wojnie z księciem opolskim Bolkiem III, osiadły tu biskup musiał zlikwidować warowne elementy budowli. Pałac był w rękach biskupów wrocławskich do 1428 r., po tym czasie zamek pozostawał w rękach prywatnych i wielokrotnie zmieniał właścicieli. Ostatnimi właścicielami zamku w Ujeździe, od 1843 r. była rodzina książęca Hohenlohe, której potomkowie nadal żyją w Niemczech. Fragmenty herbu rodzowego znajdują się nad zamurowaną bramą wjazdową. Zamek przetrwał do 23 stycznia 1945 r.

Wtedy do miasta wkroczyli żołnierze Armii Czerwonej, którzy podpalili zamek i kamienice w centrum miasta. W 2016 r. zabytek przeszedł remont: wzmocniono mury, stropy i elementy konstrukcyjne, odkopano także piwnice. Na górnej kondygnacji zamku zbudowana została drewniana kładka oraz taras, dzięki czemu turyści mogą nie tylko zwiedzać obiekt, ale także podziwiać panoramę Ujazdu. Obecnie trwa rewitalizacja terenu wokół zabytku.

Wychodząc z bramy kościoła, kierujesz się na lewo, schodkami w dół, i wchodzisz w ul. 3-go Maja. Idziesz dłuższy czas prosto. Przechodzisz przez most, a za nim kierujesz się na prawo. Idziesz parkiem, po prawej stronie mijasz boisko. Po 350 m skręcasz w prawo w ul. Chrobrego, a następnie przechodzisz przez most na kanale Gliwickim (dla bezpieczeństwa można przejść dołem). Idziesz prosto ul. Chrobrego, po 400 m skręcasz w lewo, w kierunku Cmentarza Żydowskiego.

Cmentarz żydowski /poza szlakiem/

W pobliskim lesie, już na terenie Niezdrowic, znajdziemy pochodzący z połowy XIX w. kirkut (cmentarz) żydowski z wieloma zabytkowymi, niestety, w dużym stopniu zniszczonymi macewami.

Po 800 m skręcasz w prawo, wchodząc w las, po 600 m na skrzyżowaniu podążasz prosto, idąc ul. Czereśniową. Po kolejnych 300 m idziesz dalej prosto, po lewej stronie znajdują się ławki, gdzie można odpocząć. Po 800 m dochodzisz do przejazdu kolejowego, idziesz prosto, po 300 m na rozwidleniu kierujesz się na prawo. Niedaleko od tego miejsca znajduje się obóz koncentracyjny z okresu II wojny światowej oraz pozostałości pałacu w Sławięcicach.

Dwór w Sławięcicach /poza szlakiem/

Sławięcice stanowiły w XIII w. centralny punkt Księstwa Opolskiego. W XVIII w. stały się centrum olbrzymiego kompleksu majątków, których zarząd znajdował się w sąsiedniej Bierawie, a w Sławięcicach rezydowali książęta. Stary, zbudowany w XVIII w. pałac w 1827 r. spalił się od uderzenia pioruna, odbudowany został przez ks. Augusta. Park pałacowy założony w 1716 r. przez hr. Flemminga w stylu francuskim został odnowiony i uzupełniony. Pod panowaniem księcia Hugo von Hohenlone-Ingelfingen, magnata

przodującego w produkcji cynku, od roku 1861 księcia Ujazdu, sławięcicki pałac rozwinął się w jedną z najpiękniejszych i najbardziej znaczących rezydencji na Śląsku. Książę Hugo zbudował szpital, w którym w latach 90-tych XIX w. pracował Robert Koch, odkrywca prątka gruźlicy, laureat Nagrody Nobla. Po wojnie utworzono w nim szkołę zawodową. Nie remontowany popadł w ruinę.

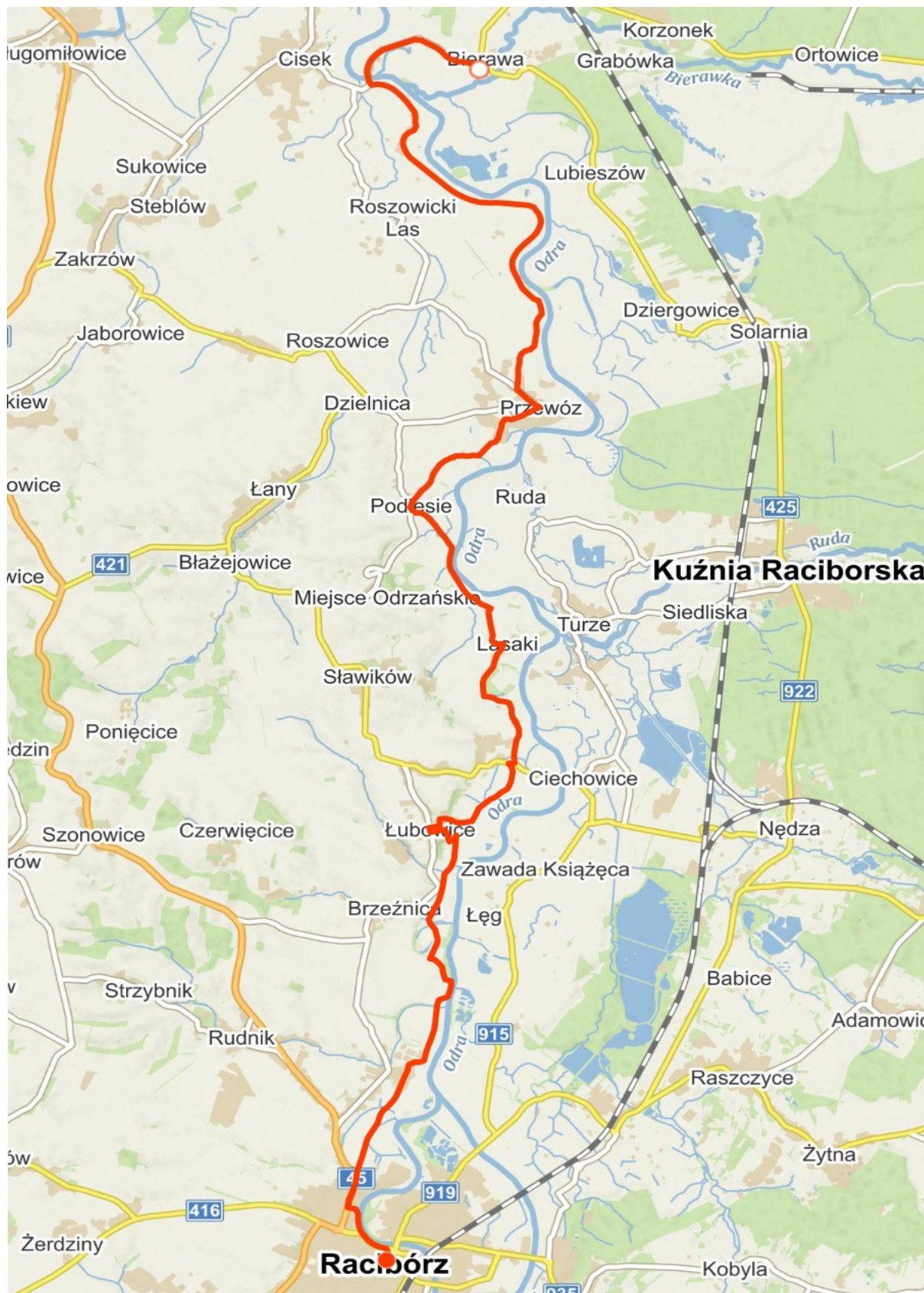
Po kolejnych 500 m znowu skręcasz w prawo. Po przejściu ok. 3 km dochodzisz do głównej drogi, skręcasz w lewo. Po 3,5 km dochodzisz do **Starej Kuźni**, a po następnych 2 km skręcasz w prawo w las w ul. Bierawską. Idziesz nią cały czas prosto aż do jej końca przez ok. 4 km. Następnie skręcasz w lewo, idziesz wzdłuż linii wysokiego napięcia i po 1 km dochodzisz do drogi asfaltowej i miejscowości **Korzonek**. Skręcasz w prawo, po prawej stronie znajduje się Bar „Stop”. Idziesz prosto przez około 2,5 km, za torami kolejowymi skręcasz w lewo. Po 500 m przechodzisz przez mostek, idziesz wąską polną drogą, następnie skręcasz w prawo w ulicę Ogrodową. Po przejściu ok. 1,5 km skręcasz w lewo, następnie w prawo i znowu lekko w prawo w ul. Dolną. Po 300 m dochodzisz do ul. ks. Ottona Steiera, skręcasz w prawo. Na najbliższym skrzyżowaniu idziesz w lewo i dochodzisz do kościoła pw. Trójcy św. w **Bierawie** (32 km).

Uwaga! W przypadku okresowego zakazu wstępu do lasu etap ten można pokonać idąc głównymi drogami od Ujazdu przez Starą Kuźnię i Ortowice (26 km). Trasa ta może być również alternatywą dla osób pielgrzymujących na rowerach.

RACIBORSKA DROGA ŚWIĘTEGO JAKUBA

Etap II

Bierawa - Racibórz 32 km

Wychodząc z kościoła Trójcy Świętej w **Bierawie** (32 km) kierujesz się na prawo, dochodzisz do skrzyżowania dróg i skręcasz w lewo. Tutaj w centrum jest możliwość zrobienia zakupów.

Kościół pw. Trójcy Świętej w Bierawie

Kościół został zbudowany w drugiej połowie XVI w. w stylu późnorenesansowym z fundacji Piotra Dluhomila jako kościół protestancki. Na początku XVII w. wieża (prawdopodobnie najstarsza) została ozdobiona tynkiem sgraffito. W XVIII w. kościół został powiększony o kaplicę od strony północnej. W tym czasie był już kościołem katolickim, filialnym parafii Stare Koźle. Od 1917 r. jest kościołem parafialnym. W ostatnich dwudziestu latach wykonano generalny remont zewnętrzny wieży i kościoła wraz z jego obejściem. Można zwiedzić wnętrze wieży oraz wystawę ciekawych pamiątek o kościele.

Figura św. Jana Nepomucena

W podstawie figury św. Jana Nepomucena znajdują się herby jego fundatorów, ówczesnych właścicieli Bierawy rodu Reisewitz i rodu Orlik (Baron Karl Fridrich von Reisewitz /zm. 1726/, Anna Carlotte von Orlik). Figura pochodzi z 1727r. Najpierw znajdowała się w okolicach pałacu przy rowie młyńskim, pod koniec XVIII w. przeniesiono ją przed kościół. W herbie Reisewitz znajduje się muszla Jakubowa. O tym, że jest to muszla Jakubowa, dowiadujemy się z książki autorstwa prof. Haliny Manikowskiej pt. *Jerozolima – Rzym – Compostela. Wielkie pielgrzymowanie u schyłku średniowiecza* (Wydawnictwo Uniwersytetu

Wrocławskiego 2008):

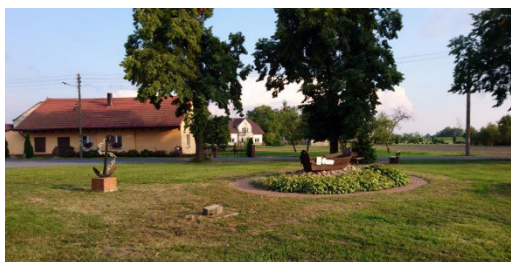
„...cenne są diariusze pielgrzymów ze Śląska do Composteli...

potomkowie bardzo wysoko cenili fakt odbycia przez przodka pielgrzymki...” (s. 18-19); „...ród szlachecki Reisewitzów z Kędzierzyna-Koźla na znak odbycia przez przodka pielgrzymki umieścił w

swoim herbie i to dwukrotnie (na tarczy herbowej i w klejnocie) muszlę św. Jakuba – symbol pielgrzymów” (przypis 79).

Po 2 km przechodzisz przez most i zaraz za nim skręcasz w lewo, w asfaltową drogę. Następnie skręcasz w drugą dróżkę w lewo, podążając dalej szutrową drogą wzdłuż wału. Po około 1 km na skrzyżowaniu polnych dróg idziesz prosto. Po prawej stronie widoczne zabudowania **Roszowickiego Lasu**, po lewej wał, a za nim **rzeka Odra**. Po około 3 km schodzisz lekko w prawo na drogę asfaltową, idziesz cały czas wzdłuż wału. Po około 400 m skręcasz w lewo na drogę szutrową, po kolejnych 400 m przechodzisz prosto przez wzniesienie dalej drogą szutrową. Na odcinku 1,5 km idziesz cały czas prosto, pokonując dwa wzniesienia. Po dalszych 500 m dochodzisz do drogi asfaltowej i skręcasz w prawo. Po prawej stronie znajduje się kapliczka. Po około 800 m skręcasz w prawo na drogę szutrową, a po kolejnych 500 m w lewo na drogę asfaltową. Dochodzisz do skrzyżowania ze znakiem „Ustąp pierwszeństwa przejazdu” i kierujesz się na lewo. Po lewej stronie znajduje się krzyż. Po około 500 m dochodzisz do skwerku (z łódką, kotwicą i ławkami) w **Przewozie** (43 km).

Skwer w Przewozie

W miejscu, gdzie obecnie znajduje się skwer, kiedyś był staw (gliniok) przy działającej tu cegielni. Na skwerze znajduje się kotwica i replika łodzi z 1837r. którą zbudował pan Ginter Ryborz.

Skręcasz w prawo, mijasz kapliczkę po prawej stronie i dochodzisz do drewnianego kościoła pw. św. Judy Tadeusza.

Kościół filialny pw. św. Judy Tadeusza w Przewozie

Zbudowany w 1559 r. drewniany kościół jest przykładem obiektu translokowanego w początkach XX w. Został wzniesiony w 1559 r. w Gierałtowicach i przeniesiony w obecne miejsce w 1937 r. Przy translokacji i gruntownym odnowieniu utracił część cech stylowych. Kościół należał pierwotnie do parafii pw. św. Bartłomieja w Łanach. Po wybudowaniu w latach 1990-1998 kościoła w Nieznaszynie i ustanowieniu tam parafii pw. Najświętszego Serca Pana Jezusa, został do niej przypisany i podlega jej do dziś.

Zaraz za kościołem, po prawej stronie, znajduje się sklep spożywczy. Na najbliższym rozwidleniu dróg idziesz prosto, ul. Bema. Podążasz wąską, asfaltową drogą aż do wału okalającego nabrzeże Odry. Po około 2 km dochodzisz do zabudowań **Podlesia**. Idąc przez kolejne 800 m dochodzisz do centrum wioski, po prawej mijasz kapliczkę z napisem „Ave Maria”, po lewej mieści się budynek OSP.

Kaplica w Podlesiu

Kaplica ku czci Matki Bożej została zbudowana ok. 100 lat temu przez rodzinę Burek, by Matka Boża otaczała opieką mieszkańców Podlesia oraz chroniła przed powodzią i innymi klęskami. Do dnia dzisiejszego mieszkańcy wsi modlą się i zapalają przed nią znicze w różnych intencjach. W miejscu, gdzie stoi kaplica, w 1898 r. postawiony był krzyż, który stoi do dziś w środku kaplicy, za figurą Matki Bożej. Przy kaplicy odprawiane są nabożeństwa majowe. Co roku, w dzień św. Urbana, przystrojona kwiatami figura MB jest niesiona w procesji na popołudniowe nabożeństwo

do kościoła parafialnego w Łanach. Starym zwyczajem, każda młoda para w dniu ślubu zatrzymuje się przed kaplicą, żeby się pomodlić.

Przechodząc przez skrzyżowanie dróg kierujesz się lekko w lewo, po ok. 20 m skręcasz w drugą ulicę w lewo. Po prawej stronie mijasz sklep spożywczo-przemysłowy (planowanie zamknięcie). Na rozwidleniu dróg idziesz w lewo, po około 500 m skręcasz znowu w lewo i podążasz szutrową, asfaltową i znowu szutrową drogą wzdłuż obwałowań Odry. **Uwaga! Tutaj wskazana czujność.** Po ok. 1 km i dojeździ do trzeciej śluzy oraz przejścia asfaltowego skręcasz w prawo i dochodzisz do znaku „Koniec Miejsca Odrzańskiego”. Na tym rozwidleniu dróg podążasz w lewo, a po około kolejnych 600 m znowu w lewo, dochodząc do kaplicy w **Lasakach** (49 km). Zaraz za nią skręcasz w prawo. Tutaj jest możliwość odpoczynku na ławeczkach przy placu zabaw.

Kapliczka w Lasakach

Neogotycka kapliczka domowa z 1860 r., prostokątna, z nadbudowaną wieżyczką i dzwonem.

Przez około 800 m podążasz prosto drogą wyłożoną betonowymi płytami. Po prawej stronie na wzgórzu widoczny jest kościół pw. św. Jerzego w Sławikowie.

Kościół pw. św. Jerzego w Sławikowie /poza szlakiem/

Sławików należy do najstarszych miejscowości ziemi raciborskiej. Wzmiankowano o nim w 1223 r. Znajduje się tu kościół pw. św. Jerzego, neoromański, zbudowany w latach 1842–1846.

Ruiny pałacu w Sławikowie /poza szlakiem/

Zespół pałacowo-parkowy w Sławikowie wzniesiony w stylu eklektycznym. W latach 1795–1831 należał do rodziny Eichendorffów. W latach 1856–1865 został przebudowany przez Ernesta von Eikstedta w duchu XIX-w. Częściowo został zniszczony w czasie walk pod koniec II wojny światowej. Na ścianach widać dziury po kulach. W czasach PRL wyposażenie pałacu zostało rozkradzione, a sam pałac popadł w ruinę. W otoczeniu rezydencji przetrwały również resztki folwarku. Z budynków gospodarczych w najlepszym stanie znajduje się spichlerz z przełomu XVIII i XIX w. W parku znajduje się mauzoleum z XIX w., będące niegdyś grobowcem rodziny von Eikstedt.

Na skrzyżowaniu idziesz prosto, a po ok. 100 m skręcasz w lewo, w ul. Łąkową. Na najbliższym rozwidleniu idziesz w lewo, przechodzisz przez wał, lekko w lewo i na dole skręcasz w prawo, podążając dalej wzdłuż wału. Po ok. 800 m z prawej widoczne są zabudowania **Grzegorzowic**. Idziesz prosto, dochodzisz do drogi asfaltowej, skręcasz w prawo i zaraz po 50 m w lewo w drogę polną. Po przejściu ok. 500 m skręcasz w prawo w drogę asfaltową. Na tym odcinku towarzyszy Ci niebieski szlak turystyczny.

Po około 800 m na skrzyżowaniu skręcasz w prawo i idziesz wzdłuż drogi asfaltowej. Po około 500 m, po prawej mijasz kapliczkę św. Nepomucena.

Domowa kapliczka w tzw. Buczu /poza szlakiem/

Pierwotnie szlak miał prowadzić przez tzw. bucz (aktualnie 100 m od szlaku), z którym to miejscem wiąże się ciekawa historia.

Według podań bardzo dawno temu rosły tam obok siebie dwa ogromne drzewa, a pomiędzy ich konarów tryskało źródło. Jego woda miała niezwykle właściwości. Przekonał się o tym pewien młody człowiek, który miał problemy ze wzrokiem. Przechodząc obok źródła, przemywał oczy jego wodą i po pewnym czasie został cudownie uzdrowiony. W podziękowaniu za odzyskany wzrok powiesił na jednym z drzew obraz Matki Bożej. Ludzie zaczęli odwiedzać to miejsce i tam się modlić. Około 40 lat temu w drzewo uderzył piorun i zniszczył je doszczętnie. Obraz jednak ocalał. W tym miejscu właśnie na pamiątkę niezwykłych wydarzeń zbudowano małą domową kapliczkę.

Kapliczka św. Nepomucena w Łubowicach

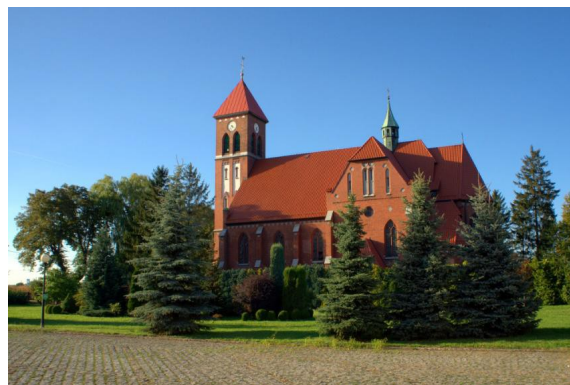
Pochodzi z połowy XIX w. Jej Patron miał i nadal ma chronić wioskę od powodzi i częstych wylewów płynącej niedaleko stąd rzeki Odry.

Idziesz stromo pod górę, po lewej stronie mijasz stary cmentarz. Na jego wysokości skręcasz w wąską dróżkę w prawo wiodącą do kościoła pw. NNMP w **Łubowicach** (55 km).

Kościół pw. Narodzenia NMP w Łubowicach

Kościół został zbudowany w stylu neogotyckim w latach 1906–1907. Wnętrze zdobią dwa późnobarokowe obrazy z XVIII w. (jeszcze ze starego drewnianego kościoła). Jeden obraz przedstawia Chrystusa w Ogrójcu, drugi św. Józefa z Dzieciątkiem. Kościół zbudowano w odległości ok. 150 m od poprzedniego, drewnianego kościoła z 1679 r. (pierwsze wzmianki o kościele pochodzą z roku 1376).

Kościół drewniany został rozebrany. Jego makieta znajduje się w Izbie Pamięci Poety J. von Eichendorffa w Łubowicach. Tam też znajduje się mszał z 1681 r. Drewniany i pokryty gontem kościół znajdował się niegdyś na terenie starego parafialnego cmentarza. Cmentarzyk ten istnieje do dziś, niedaleko zamku. Spoczywają tu rodzice i rodzeństwo J. von Eichendorffa.

Wychodząc z kościoła, kierujesz się na lewo i na najbliższym skrzyżowaniu przed światłami znowu w lewo. Po prawej stronie mijasz sklep spożywczy, a dalej po lewej Górnośląskie Centrum Kultury i Spotkań im. Eichendorffa. Kierujesz się prosto, po lewej znajduje się stary cmentarz, wchodzisz do parku, na wprost widoczne są ruiny zamku Eichendorffów.

Ruiny zamku w Łubowicach

Joseph von Eichendorff
Wybitny niemiecki poeta
okresu romantyzmu,
urodził się w 1788 r., w

Łubowicach (Lubowitz). Tutaj spędził szczęśliwe dzieciństwo. Jego rodzice należeli do katolickiej szlachty niemieckiej. Joseph wraz z bratem Wilhelmem studiował prawo w Halle, a następnie w Heidelbergu i Wiedniu. Po ukończeniu studiów przez rok służył w armii pruskiej. Po zwolnieniu ożenił się i wraz z żoną przeniósł się do Berlina. Pracował w urzędzie, po kilku latach został radcą stanu, co umożliwiło mu utrzymanie rodziny. Kolejne posady urzędnicze obejmował w Gdańsku i Królewcu. W 1855 r. przeprowadził się do Nysy, gdzie po dwóch latach zmarł na zapalenie płuc. Dzieła Eichendorffa inspirowane były przyrodą, jest w nich również wiele odniesień do Boga. Nowela „Z życia nicponia” jest uważana jako arcydzieło romantycznej prozy niemieckiej. Dorobek poety jest ogromny. Twórca zostawił po sobie 608 wierszy, 3 poematy, powieść, 10 sztuk teatralnych, 13 nowel i opowiadań. Wiersze Eichendorffa były nierzadko inspiracją dla takich kompozytorów jak Mendelssohn, Brahms, Schumann, Schubert. W Łubowicach pozostały ruiny zamku Eichendorffów. Grób poety znajduje się w Nysie na Cmentarzu Jerozolimskim przy ul. Mieczysława I, natomiast na starym cmentarzu w Łubowicach zachowały się groby rodziców i rodzeństwa poety.

Przed ruinami skręcasz w prawo, idąc Alejką Zajęczą.

Alejka Zajęcza

Na najbliższym rozwidleniu idziesz lekko w lewo i w dół, dochodząc parkiem do drogi asfaltowej. Kierujesz się na prawo i podążasz wąską asfaltową drogą. Po 500 m przechodzisz przez mostek, po kolejnych 200 m skręcasz w lewo i podążasz wzdłuż wału. Po przejściu ok. 1 km kierujesz się na lewo w drogę wyłożoną początkowo płytami betonowymi. Po kolejnych 700 m idziesz w lewo, po 500 m znowu w lewo. Po lewej stronie mijasz zagajnik i zaraz za nim skręcasz w prawo (rzekę Odrę masz teraz po lewej stronie). Po 200 m skręcasz w mało widoczną ścieżkę w prawo, w kierunku wału. Po dojściu do wału przechodzisz na jego drugą stronę i kierujesz się na lewo (wał masz teraz po lewej stronie, w oddali widoczny Racibórz). Po przejściu 1200 m skręcasz w prawo w kierunku zabudowań dzielnicy **Raciborza – Miedoni**. Przechodzisz pod wiaduktem i skręcasz w lewo. Idziesz prosto pod górę, na skrzyżowaniu dalej prosto, w dół drogi. Po 500 metrach dochodzisz do drogi szutrowej, po prawej stronie mijasz krzyż. Po przejściu ok. 1 km dochodzisz do pierwszych zabudowań Raciborza. Podążasz prosto ul. Piotrowską, po 500 m idziesz dalej prosto, ul. Kozielską. Po kolejnych 500 m skręcasz w lewo na ul. Śląską. Mijasz pływalnię po prawej, a następnie park

po lewej stronie. Dochodzisz do dwupasmowej ul. Reymonta, po 500 m przechodzisz przejściem dla pieszych w prawo, wchodząc w ul. Odrzańską, w kierunku Rynku. Po ok. 100 m dochodzisz do kościoła św. Jakuba w **Raciborzu** (64 km).

Uwaga na oznakowanie !

W tym miejscu Droga Raciborska styka się z Drogą Śląskomorawską biegnącą od Częstochowy na południe w kierunku Krzanowic i dalej do Opawy. Droga Raciborska odbija stąd na zachód w kierunku Pietrowic Wielkich.

Kościół pw. św. Jakuba Starszego w Raciborzu

W miejscu obecnej budowli istniał pierwotnie kościół drewniany, będący prawdopodobnie także pierwszym obiektem na terenie Raciborza. Historia dzisiejszego kościoła związana jest ze sprowadzeniem do Raciborza zakonu dominikanów. W roku 1246 książę opolsko-raciborski, Mieszko II Otyły, sporządził testament, w którym przekazał zakonowi dwieście grzywien srebra na budowę klasztoru. Kościół zbudowany został dość szybko i konsekrowany przez biskupa wrocławskiego, Tomasza I, w 1258 r. Niestety spłonął w roku 1300. Budowla obecna pochodzi najprawdopodobniej z początków wieku XV, jednak współczesny kształt zawdzięcza odbudowie zakończonej w 1655 r. (po pożarze z 1637 r.), a także XIX-wiecznym przebudowom, w wyniku których elewacji zachodniej (od strony Rynku) nadano charakter neoromański, zaś wieży i elewacjom bocznym – neogotycki. Warto wspomnieć, iż po kasacji zakonu dominikanów w państwie pruskim w 1810 r. wraz z klasztorem miał być rozebrany także kościół, jednak w wyniku zabiegów duchowieństwa oraz zawartego porozumienia zaniechano tego zamiaru. W roku 1945, podczas działań wojennych, kościół uległ poważnym uszkodzeniom, spalili się wówczas także ołtarz główny. Odbudowana

wkrótce świątynia pełniła (do czasu odbudowy kościoła Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny) funkcję kościoła parafialnego dla centrum Raciborza. Orientowana budowla posiada jedną, szeroką nawę. We wnętrzu najcenniejszą architektonicznie częścią jest kaplica grobowa hrabiów von Gaschin. Posiada ona piękną dekorację stiukową z lat 1637–1655. Z roku 1661 pochodzi (znajdujący się w kaplicy) ołtarz z czarnego marmuru, z Grupą Ukrzyżowania.

Na Rynku Raciborza oprócz kościoła św. Jakuba znajduje się również Kolumna Maryjna oraz Kościół Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny (farny). W odległości ok. 500 m znajduje się Zamek Raciborski.

Kolumna Maryjna

Kolumna maryjna (jedna z kilku na Górnym Śląsku) zbudowana została z piaskowca w Raciborzu w latach 1725–1727 przez austriackiego artystę Johanna Melchiora Österreicha. Przedstawia ona Maryję zstępującą z chmury i deptającą głowę złego węża. Monument stanął na miejscu średniowiecznego domu kupców. Fundatorką była zmarła w 1724 r. Elżbieta von Gaschin, która w pozostawionym po sobie testamencie zobowiązała swojego syna do sprzedania

jej domu. Pieniądze, które uzyskała, miały zostać przeznaczone na budowę kolumny poświęconej Matce Boskiej Niepokalanej Poczęcia jako wotum za uratowanie miasta przed epidemią cholery. Jest to więc tzw. kolumna morowa. Kolumnie Maryjnej przypisuje się nadprzyrodzone właściwości. Istnieje legenda o końcu świata, gdy przyjdzie dzień, w którym żaden z raciborzan nie przeżegna się przed kolumną. Legenda głosi również, że ruszenie cokołu lub kopanie wokół niego spowoduje zatopienie miasta, ponieważ kolumna przykrywa pracę z wielką siłą źródło lub kanał, który łączy raciborski Rynek z Odrą. Kolumna przetrwała wszystkie zrzędzenia losu, wysłała nawet cało z ostatniej wojny, choć znajdujące się wokół niej kamienice zostały zniszczone w 80%. Niektóre osoby wiążą powódź z lipca 1997 r. z pracami archeologicznymi, które odbywały się rok wcześniej na

raciborskim rynku. Warto przypomnieć, że podczas prac archeologicznych prowadzonych w tym okresie znaleziono w Raciborzu muszlę św. Jakuba datowaną na XIII-XIV wiek, znajdującą się obecnie w muzeum w Raciborzu.

Kościół Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny w Raciborzu /poza szlakiem/

Średniowieczny, gotycki kościół, jest najstarszy w mieście i jeden z najstarszych kościołów na Górnym Śląsku. Świątynia ta jako jedyna zachowała cechy wczesnego śląskiego gotyku. Kościół jest bardzo tajemniczy, nigdy nie został zbadany. Prawdopodobnie spoczywają wewnątrz członkowie raciborskiej rodziny książęcej. Ukończony został ostatecznie w 1896 r. Ma cztery krypty. W latach 1416–1810 stanowił siedzibę kolegiaty. Świątynia była wielokrotnie przebudowywana. Zachowała się pierwotna bryła gotycka z charakterystycznymi gwiazdzistymi sklepieniami. Od południa do prezbiterium przylega dawny kapitułarz ze skarbcem. W prezbiterium znajduje się barokowy ołtarz główny wykonany w latach 1656–1660, a w nim dwa cenne obrazy: koronacja Najświętszej Maryi Panny z połowy XVII w. oraz Wniebowzięcie NMP z 1890 r. pędzla mistrza Jana Bochenka. W niszach pomiędzy kolumnami ołtarza znajdują się rzeźby świętych: Jana Chrzciciela, Jadwigi, Jana Ewangelisty, Elżbiety, Wacława, Sebastiana, Rocha i Floriana, w zwieńczeniu zaś figurka św. Marcelego. Od strony zachodniej do głównej bryły przylega XV-wieczna Kaplica Polska, świadectwo dawnych sporów między polsko- a niemieckojęzyczną społecznością Raciborza. Z powstaniem kaplicy łączy się osobliwa legenda. Miał ją zbudować pewien kowal Paszek ze skarbu, który odnalazł po skazanym na śmierć zbrojnym. Ciekawostką stanowi w niej tablica z piaskowca upamiętniająca najtragiczniejszy w dziejach Raciborza pożar z 1574 r. Kościół miał pierwotnie dwie wieże. Pożar strawił m.in. wieżę od strony południowej; druga istnieje do dziś. Obecne zwieńczenie otrzymała po ostatniej wojnie; jest uproszczone w stosunku do dawnego. W lewej nawie bocznej można oglądać ciekawy nagrobek tumbowy prałata Marcina Jerzego Korrigera z 1715 r. oraz tablicę epitafijną prepozyta opolskiego i miejscowego proboszcza Andrzeja Floriana Scodoniusa (zm. w 1660 r.) z płasko rzeźbionym popiersiem i krucyfiksem herbowym.

Zamek w Raciborzu /poza szlakiem/

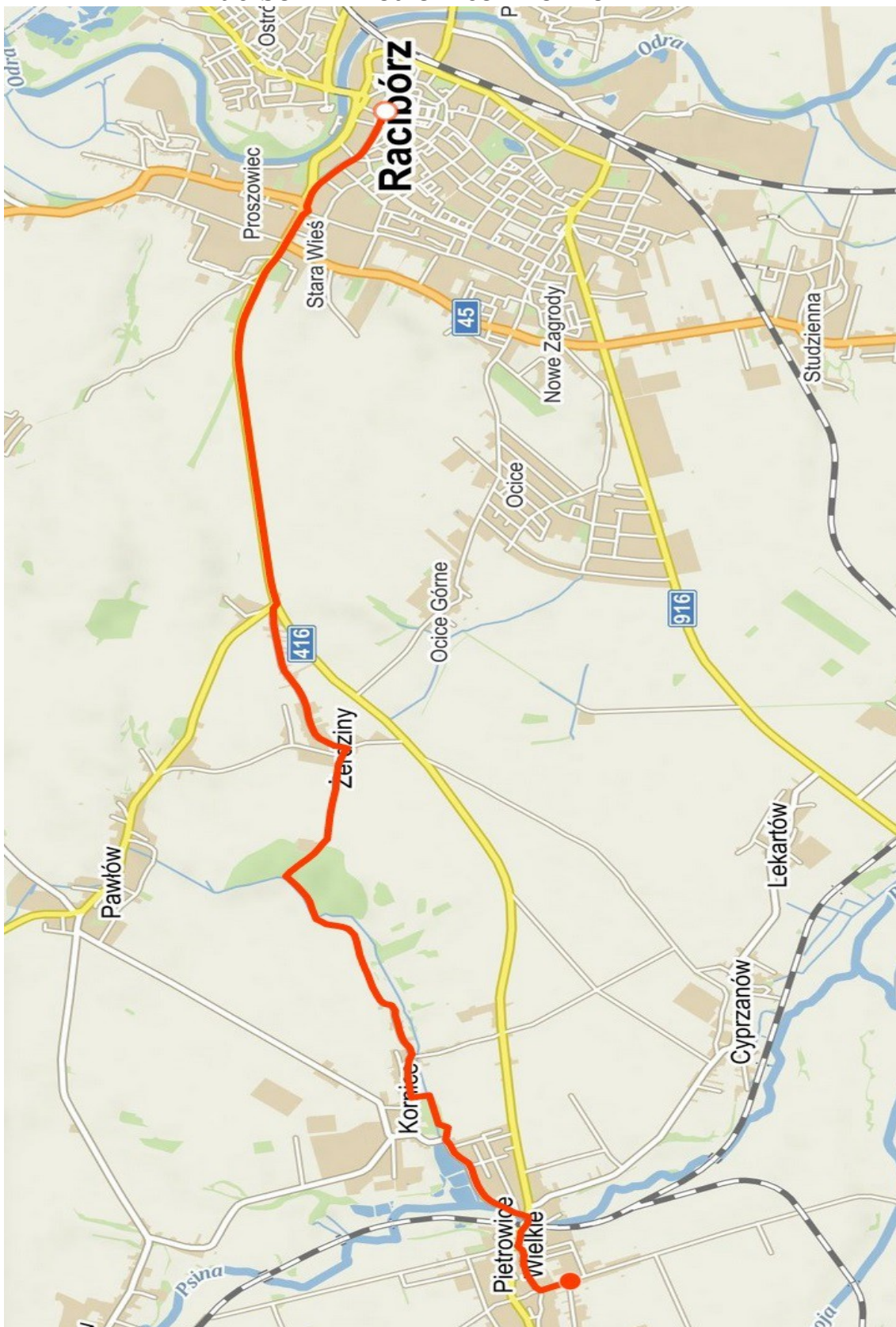
Historyczny gród Piastów, którego początki sięgają IX w. Pierwszy raz raciborski gród wzmiankowany jest w 1108 r., w słynnej Kronice Galla Anonima, jako przygraniczna twierdza kasztelańska. Pod koniec XIII w. piastowski książę Przemysław wybudował tu zamek murowany jako budowlę obronną. W Kaplicy Zamkowej na nabożeństwach gromadził się książę z rodziną i dworem. Do dziś widoczne są ślady łoża książęcego. Dolna kondygnacja, do której prowadziło ukryte w murze obronnym zejście, stanowiła najprawdopodobniej miejsce przechowywania świętych relikwii. W 2008 r. Zamek Piastowski

poddany został gruntownej renowacji. Prowadzi do niego zabytkowa brama wjazdowa z I połowy XVII w. Dalej znajduje się Dom Książęcy oraz Browar Zamkowy istniejący od XVI stulecia. Ciekawostką w zamku w Raciborzu jest jedno z najstarszych w Polsce graffiti, widoczne niedaleko wejścia na chór w kaplicy zamkowej. Pochodzi z XVII w., a stanowią go napisy w języku morawskim wyryte w czasie wojny trzydziestoletniej.

RACIBORSKA DROGA ŚWIĘTEGO JAKUBA

Etap III

Racibórz - Pietrowice Wielkie 11 km

Podążając szlakiem od drzwi kościoła św. Jakuba Starszego, idziesz prosto do ul. Chopina, po prawej stronie mijasz pomnik abp. Józefa Gawliny. Idąc tą ulicą, dochodzisz do ronda, i podążając dalej prosto, dochodzisz do ul. Londzina. Idziesz dalej przez ok. 1 km, dochodzisz do ronda zwanego „Nerką”, obchodzisz je najlepiej lewą stroną i idąc dalej prosto, osiągasz ul. Głubczycką. Po prawej stronie znajduje się kościół św. Mikołaja oraz Pomnik Zgody.

Kościół pw. św. Mikołaja w Raciborzu

Pierwszy, drewniany katolicki kościół pw. św. Mikołaja istniał już w II połowie XII w., czyli na kilkadziesiąt lat przed powstaniem Raciborza. Pierwsza wzmianka o murowanym, gotyckim kościele pw. św. Mikołaja pochodzi z 1296 r. Ten obiekt przetrwał ponad 600 lat. Jednak dynamiczny rozwój gospodarczy Raciborza w II połowie XIX w. przyczynił się do znacznego wzrostu liczby mieszkańców. Dlatego w 1890 r. rada parafialna pod przewodnictwem proboszcza, ks. Wilhelma Strzybnego podjęła decyzję o budowie nowego, znacznie większego kościoła. Świątynia została zbudowana w stylu neogotyckim. Kościół posiada doskonałą akustykę i może pomieścić ponad 2500 wiernych. Podczas II wojny światowej świątynia została uszkodzona przez bombę. Wybuch był tak silny, że z okien wyleciały witraże. Zostały również zniszczone filary świątyni, co spowodowało zerwanie się chóru razem z organami. Po wojnie zostały one skompletowane z resztek oraz z elementów, które podarowane zostały przez opolskich

franciszkanów. Organy, które do dziś funkcjonują w starowiejskim kościele, zostały złożone z pozostałości przedwojennych oraz piszczałek podarowanych przez okoliczne parafie, kiedy same inwestowały w nowe organy. Współczesne organy są jednymi z najmniejszych w Raciborzu, co widać jeszcze wyraźniej wobec imponującej kubatury całego obiektu. Seria remontów w czasach powojennych mocno zubożyła wyposażenie i wystrój kościoła. Podczas wymiany posadzki w prezbiterium na marmurową, której szaro-czarna kolorystyka nie pasuje do wnętrza, zlikwidowano piękne, rzeźbione balaski, zamurowano witraż za ołtarzem głównym, rozebrano neogotycką mensę ołtarzową, zamurowano także wnęki w prezbiterium, w których były namalowane postaci 12 apostołów. W 1973 r. całym kościele zamalowano wszystkie polichromie, zdobienia roślinne i figuralne.

Pomnik Zgody

Pomnik Zgody jest murowaną kapliczką słupową z rzeźbą św. Jana Nepomucena. Upamiętnia zawarcie zgody pomiędzy biskupem wrocławskim Tomaszem II a księciem Henrykiem IV. Przedmiotem konfliktu, stanowiącym ważny epizod w historii Raciborza i całego Śląska, było zajęcie przez Kościół terenów *de facto* należących do Henryka IV. Zatarg trwał 16 lat i dotyczył 60 wsi, leżących na pograniczu historycznego Śląska z Czechami, otoczonych lasami, które książę bez zgody biskupa wrocławskiego postanowił wykarczować, by ludzie mieli pola do uprawy. Biskup wrocławski zażądał dziesięciny, czyli dawnego podatku płaconego na rzecz Kościoła, na co szlachta i książęta wnieśli sprzeciw. W wyniku konfliktu biskupa z księciem społeczeństwo historycznego Śląska zostało podzielone na dwa obozy: jedni popierali księcia, drudzy biskupa Tomasza II. Konflikt pomiędzy stronami coraz bardziej się zaostrzał, w 1284 r. doszło nawet do rzucenia klątwy na księcia przez Tomasza II i obłożenia interdyktem całego jego księstwa. Wreszcie spór przerodził się w otwarty konflikt zbrojny. Nieprzejednany dotąd biskup zmuszony został do opuszczenia Wrocławia. Początkowo udał się do swych posiadłości nysko-otmuchowskich, by następnie w 1285 r. znaleźć schronienie u Przemysława raciborskiego. W Raciborzu, otoczony przez armię Henryka w 1287 r., ostatecznie uległ i 24 sierpnia udał się do jego namiotu, gdzie podobno obaj błaganiem na klęczkach sobie przebaczyli. Po tym niezwykłym geście pojednania ruszyli do pobliskiego kościoła pw. św. Mikołaja (w tymże roku jeszcze o konstrukcji drewnianej) i tam biskup cofnął klątwę, a książę oddał jemu prawo do terenów, które bez zgody biskupa kazał kiedyś wykarczować. Tradycja przekazana przez Jana Długosza mówi, iż Pomnik Zgody stanął dokładnie w miejscu pojednania między Henrykiem a Tomaszem. Pierwotnie zgodę upamiętniała niewielka budowla z obrazem, która rozpadła się w XVIII stuleciu. W XIX w. w miejscu zawarcia zgody ponownie ustawiono stojącą w tym miejscu do dziś statuetkę, obraz zastępując figurką św. Jana Nepomucena. Znajdująca się w kapliczce rzeźba jest kopią, sam oryginał znajduje się w miejscowym muzeum.

Idziesz dalej prosto chodnikiem przez ok. 1 km, po prawej stronie mijasz cmentarz. Przechodzisz przez przejście dla pieszych na stronę cmentarza i podążasz cały czas prosto szerokim chodnikiem przy głównej drodze w kierunku Głubczyc. Po ok. 3 km dochodzisz do **Żerdzin** (69 km). Dochodzisz do skrzyżowania, skręcasz w prawo, kierujesz się w stronę widocznego krzyża, a potem lekko w lewo do ul. Widokowej. Idąc cały czas prosto, dochodzisz do ul. Powstańców Śląskich. Idąc tą ulicą, po lewej stronie mijasz kaplicę św. Nepomucena, nieco dalej po prawej – kaplicę św. Antoniego. Za nią znajduje się zakład: Usługi Pogrzebowe.

Kaplica św. Nepomucena w Żerdzinach

Kaplica została zbudowana w środku wsi na rzucie prostokąta z dołączoną półkolistą absydą prawdopodobnie w I połowie XIX w. lub jeszcze w XVIII w. Posiada wieżyczkę z dzwonem. Gdy do wioski w 1945 r. weszły wojska radzieckie, jeden z żołnierzy przestrzelił dzwon na wylot. Pospawano go, jednak jego dźwięk nie brzmi już tak pięknie jak dawniej. W 1985 r. powiększono i przykryto kapliczkę nowym dachem, w 1996 r. pomalowano jej elewację. W 2000 r. poświęcono i zamontowano na frontowej elewacji pamiątkowe tablice ku czci poległych żołnierzy z Żerdzin w czasie II wojny światowej.

Kaplica św. Antoniego w Żerdzinach

Powstała w miejscu dawnej sali tanecznej. Pierwszą Mszę św. odprawiono tam w 1973 r. Kaplica ta nie miała jeszcze swojego patrona. Wtedy to ks. Edward Figura, ówczesny duszpasterz, przywiózł z plebanii obraz św. Antoniego z Padwy i to on został patronem kaplicy. Sukcesywnie remontowana od 1987 r., została poświęcona przez bp Jana Kopca w 1994 r. Regularnie odbywają się w niej Msze św. i inne nabożeństwa.

Dochodzisz do skrzyżowania, po prawej stronie znajduje się krzyż. Skręcasz w prawo, idziesz około 100 m, następnie skręcasz w lewo w polną dróżkę, którą biegnie również czerwony szlak turystyczny. Idziesz tą drogą przez ok. 800 m, na zakręcie podążasz w prawo i od razu w lewo (tak też prowadzi czerwony szlak). Wchodzisz do zagajnika, idziesz prosto, po ok. 200 m po prawej stronie znajduje się stół i ławki, dobre miejsce na odpoczynek. Idąc dalej główną drogą, dochodzisz do mostku, przechodzisz przez niego, skręcając lekko w prawo. Zaraz za mostkiem ukaże Ci się kaplica Matki Bożej Różańcowej, w której można zatrzymać się na modlitwę, trwa tam adoracja Najświętszego Sakramentu.

Kaplica Matki Bożej Różańcowej w Kornicach

Kaplica ta powstała z inicjatywy właściciela zakładu Eko-Okna, Mateusza Kłoska, jest własnością zakładu. Została poświęcona 22 grudnia 2018 r. 1 października 2019 r. została tu odprawiona pierwsza Msza św. na rozpoczęcie adoracji Najświętszego Sakramentu. Od tego dnia w ustalonych godzinach odbywa się tu adoracja. Z inicjatywą tego dzieła adoracji wystąpiła grupa osób świeckich.

Wychodząc z kaplicy, kierujesz się na prawo i idziesz aleją pięknych drzew (droga jest asfaltowa, prowadzi nią dalej czerwony szlak). Po przejściu ok. 1 km dochodzisz do zabudowań **Kornicy** (ulica Leśna). Idąc dalej drogą asfaltową po kolejnych 500 m dochodzisz do skrzyżowania i kaplicy św. Nepomucena.

Kaplica św. Nepomucena w Kornicach

W miejscu tej Kaplicy była mała, przydrożna kapliczka, w której mogło pomieścić się zaledwie kilka osób. W latach siedemdziesiątych XX w. była już bardzo zniszczona i nadawała się do rozbiórki. Mieszkańcy bez pozwolenia (władze komunistyczne i tak by takiego nie wydały) wyburzyli starą i wybudowali nową, nieco większą kaplicę. Pan Karol Gołąbek, który wziął całą odpowiedzialność na siebie, został zatrzymany przez milicję w Raciborzu. W 2010 r. kaplica została powiększona do obecnych rozmiarów, a po jej całkowitym wykończeniu, 24 czerwca 2012 r. miało miejsce jej poświęcenie. Przy tej okazji została również poświęcona tablica pamiątkowa informująca, że w Kornicy urodziła się i spędziła swoje dzieciństwo matka św. Jana Sarkandra Helena Górecka. W kaplicy nad drzwiami znajduje się jego obraz.

Idąc główną drogą, mijasz po lewej stronie plac zabaw i boisko, dochodzisz do parku, który również znajduje się po lewej stronie. Przed mostkiem skręcasz w lewo, wchodzisz na ścieżkę, która prowadzi przez park. Na jego końcu znajduje się skatepark, który można ominąć z dowolnej strony. Za skateparkiem wchodzisz do **Pietrowic Wielkich**. Idziesz ul. Jana Pawła II przez ok. 1200 m, na skrzyżowaniu skręcasz w prawo, przechodzisz przez most i po ok. 150 m dochodzisz do centrum **Pietrowic Wielkich** (75 km). Znajdują się tutaj sklepy z artykułami spożywczymi, restauracja, pizzeria oraz apteka. W centrum przed restauracją „Pasja” są ławeczki, gdzie można odpocząć. Na skrzyżowaniu stoi figura św. Jana Nepomucena, przy której skręcasz lekko w lewo i pójdziesz ul. Wyzwolenia. Po prawej stronie mijasz parafialny kościół pw. św. Wita, Modesta i Krescencji.

Kościół pw. św. Wita, Modesta i Krescencji w Pietrowicach Wielkich

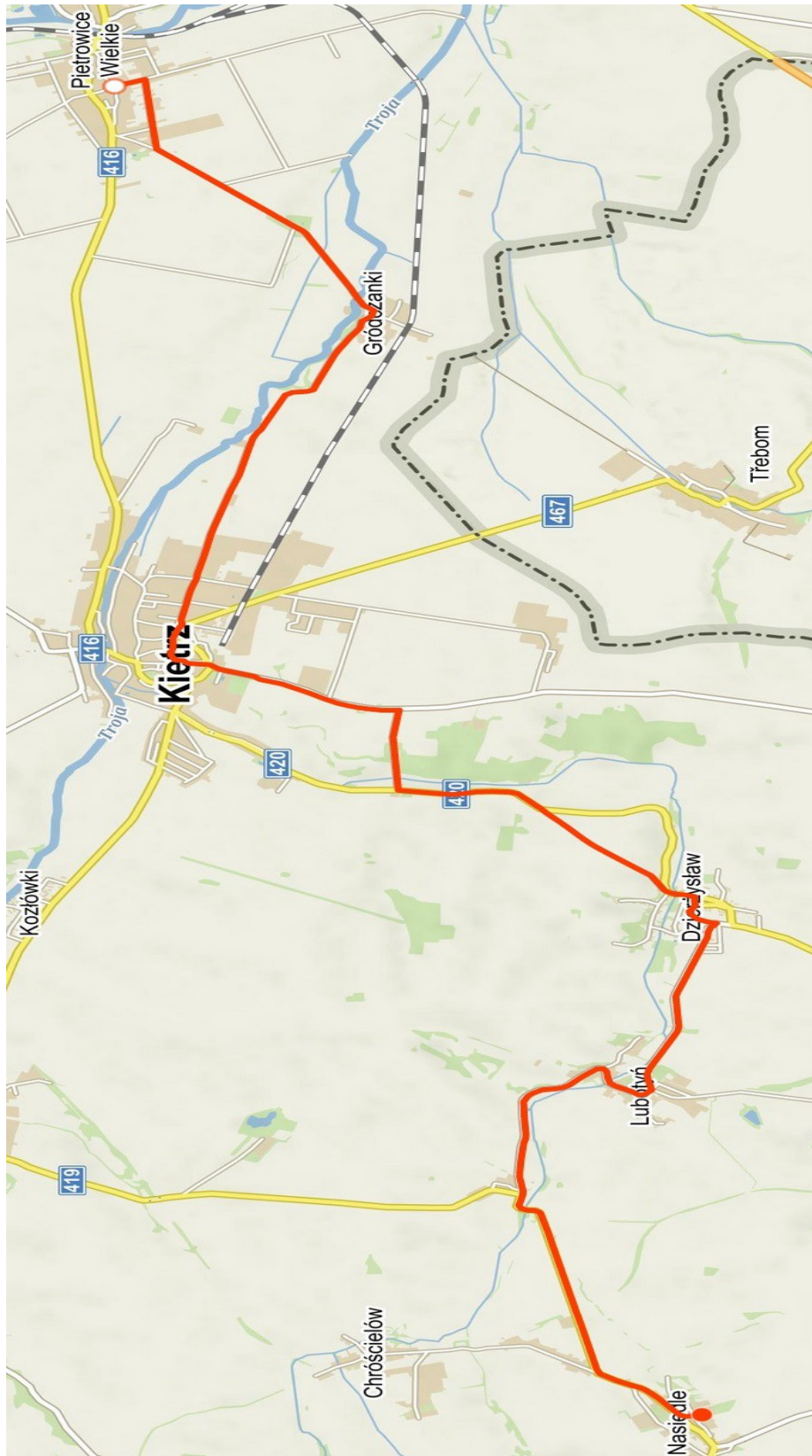
Zbudowany został w XVI w., a rozbudowany w 1822 i 1935 r. Wieżę wzniesiono w 1822 r. W kościele znajdują się obrazy z drugiej połowy XVIII w., rzeźby barokowe oraz płyta nagrobna z 1843 r. W ołtarzu głównym w zwieńczeniu znajdują się rzeźby patronów kościoła adorowane przez aniołów. Antependium z płaskorzeźbą Ostatniej Wieczerzy. W kościele znajdują się również rzeźby Matki Boskiej z Dzieciątkiem, Chrystusa Tronującego i Pieta.

RACIBORSKA DROGA ŚWIĘTEGO JAKUBA

Etap IV

Pietrowice Wielkie - Nasiedle 20 km

Po przejściu 350 m na skrzyżowaniu skręcasz w lewo w ul. Chopina, a następnie po 200 m w prawo, w ul. Świętokrzyską. Idziesz cały czas prosto do końca tej ulicy i tam skręcasz w lewo w drogę wyłożoną kostką betonową. Podążasz dalej prosto, po prawej stronie znajduje się wieża widokowa, z której rozciąga się piękny widok na całą okolicę. Obok wieży jest tężnia, w której można wypocząć i podłeczyć drogi oddechowe. Naprzeciwko wieży, po drugiej stronie drogi, znajduje się klasztor Wspólnoty Niepokalanej Matki Wielkiego Zawierzenia. Idąc dalej tą drogą, dochodzisz do drewnianego zabytkowego kościółka pw. Krzyża Świętego w **Gródczankach** (78 km), który znajduje się po prawej stronie. Po drugiej stronie drogi jest studzienka ze źródlaną wodą, a obok niej założono miejsce ogniskowe i altanki, gdzie można wypocząć.

Klasztor Wspólnoty Niepokalanej Matki Wielkiego Zawierzenia

Jest to inwestycja sfinansowana przez lokalnego przedsiębiorcę, właściciela firmy „Eko-Okna”.

Prace budowlane rozpoczęły się w sierpniu 2019r., a 13 grudnia 2020 r. klasztor został

poświęcony przez biskupów diecezji opolskiej. Z powodu pandemii poświęcenie odbyło się bez oprawy medialnej. Zgromadzenie Sióstr ma charakter kontemplacyjno- apostołski. Klasztor jest miejscem, w którym odbywają się rekolekcje i ćwiczenia duchowne. Można wziąć w nich udział po wcześniejszym zgłoszeniu

Kościół pw. Krzyża Świętego w Pietrowicach Wielkich

Kościółek św. Krzyża, pierwotnie wielkości kaplicy, zbudowany został w 1667 r. Na belce tęczowej oraz nad nią znajdują się słowa w języku morawskim, łacińskim i niemieckim, które upamiętniają nadanie kościołowi w roku 1743 odpustu zupełnego w dniu Podwyższenia Krzyża Świętego. Sygnaturka z 1822 r. zwieńczona jest baniastym, pokrytym blachą hełmem, latarnią i krzyżem papieskim. Wnętrze posiada wystrój barokowy, w ołtarzu

głównym umieszczono obraz Chrystusa Ukrzyżowanego, a w ołtarzach bocznych – św. Anny i Matki Bożej Różańcowej. Dzwonnica obok kościoła pochodzi z 1971 r. Co roku mają tu miejsce dwa odpusty: na Znalezienie św. Krzyża w dniu 4 maja oraz na Podwyższenie św. Krzyża w dniu 14 września. Do kościółka przybywają rzesze pielgrzymów, a msze odpustowe odbywają się w trzech językach: polskim, niemieckim i czeskim.

W pobliżu kościoła znajduje się neogotycka, ceglana kaplica z 1899 r., postawiona nad studnią z wodą mającą według ludowych podań właściwości lecznicze. Historia jej powstania wiąże się z wydarzeniami, które mieszkańcy uznali za cudowne. Chłopi z Pietrowic pewnej nocy zobaczyli nad tutejszymi polami zadziwiające światło. Początkowo bali się podejść bliżej, jednak przełamali lęk i znaleźli źródło z pływającym w nim zwiniętym płótnem. Nie udało im się go wyciągnąć, dokonał tego ówczesny proboszcz, Martin Mosler, który przybył na to miejsce z uroczystą procesją. Trzymając w jednej ręce krzyż, przyklęknął przy źródle i drugą ręką wyciągnął płótno, na którym namalowany był Ukrzyżowany Zbawiciel. Dla parafian to wydarzenie było wielkim darem łaski i postanowili wybudować kaplicę, w której umieszczono święty obraz. Gdy na miejsce przybywać zaczęli coraz liczniejsi pielgrzymi, kaplicę powiększono do rozmiarów kościoła.

Wychodząc z kościółka w Gródczankach kierujesz się na prawo, idziesz przez ok. 1 km prosto, drogą asfaltową. Następnie skręcasz w prawo w kierunku Kietrza. Podążasz wąską, asfaltową drogą, po ok. 1 km skręcasz w prawo, w drogę polną. Po kolejnym kilometrze droga przechodzi w asfaltową, a następnie z płyt betonowych. Po lewej mijasz oczyszczalnię ścieków, po ok. 400 m pojawiają się pierwsze zabudowania Kietrza. Po przejściu ok. 1 km idziesz prosto przez skrzyżowanie, po lewej stronie mijasz kościółek św. Krzyża. Po 400 m dochodzisz do Rynku w **Kietrze** (83 km).

Kościół św. Tomasza Apostoła w Kietrze

Barokowy kościół pochodzi z XVI i XVIII w. Liczne pożary, które niszczyły kościół, doprowadziły do jego ciągłych remontów. Od roku 1795 na wieży znajduje się zegar. Na początku XX w. na wieży umieszczono nowy zegar z 4 cyferblatami, które do dzisiaj wskazują mieszkańcom czas. W sąsiedztwie kościoła parafialnego znajdują się ruiny pałacu (XVI-XIX w.), siedziby rodu Gaszynów.

Kolumna Nawiedzenia NMP

Na środku rynku w Kietrze stoi 13-metrowej wysokości posąg z 1730 r., przedstawiający Nawiedzenie Najświętszej Marii Panny. Na posągu są postacie św. Marii i św. Elżbiety, na rogach posągi św. Jakuba, św. Anny, św. Józefa i św. Jana. Rynek w Kietrze uległ całkowitemu zniszczeniu podczas działań frontu II wojny światowej w 1945 r. Ocalała tylko kolumna maryjna. W latach 2016-2019 przeprowadzono generalny remont kolumny oraz całego rynku. Został on uroczystie otwarty i poświęcony 18 października 2019 r.

Figura św. Floriana

Zabytkowa figura z połowy XVIII w. została wykonana z piaskowca wysokości ok. 7 metrów, na szczycie której umieszczona jest postać św. Floriana.

Olga Tokarczuk

Wybitna prozaiczka i eseistka, laureatka nagrody Nobla w dziedzinie literatury w roku 2018 za powieść „Bieguni”. Urodziła się 29 stycznia 1962 r. w Sulechowie, ale młodość spędziła w Kietrze. To tutaj ukończyła Szkołę Podstawową nr 1 im. T. Kościuszki. Po ukończeniu „podstawówki” rozpoczęła naukę w kietrzańskim liceum im. C. K. Norwida. Po maturze wyjechała na studia psychologiczne do Warszawy. W 2000 r. pisarka uzyskała tytuł honorowej obywatelki Kietrza.

Rezerwat przyrody Góra Gipsowa. /poza szlakiem/

Został utworzony w pobliżu miasta Kietrz w 1957 r. w celu zachowania naturalnego zbiorowiska roślinności stepowej występującej na jednym z nielicznych stanowisk w tej części kraju. Dwukrotnie powiększany, obecnie zajmuje powierzchnię 8,65 ha. Na terenie rezerwatu znajdują się stanowiska rzadkich roślin, charakterystycznych dla kwiatnych stepów.

Przechodząc przez Rynek kierujesz się na lewo, zaraz potem znowu w lewo i w prawo mijając po lewej stronie Urząd Miasta. Przez najbliższe skrzyżowanie przechodzisz prosto, kierując się na Ściborzyce Wielkie. Po lewej mijasz Orlik, po prawej szkołę podstawową. Wchodzisz w aleję parkową po prawej stronie i idziesz nią prosto przez ok. 1,6 km. Skręcasz w prawo w drogę asfaltową i idziesz nią w dół przez ok. 700 m dochodząc do drogi powiatowej. Na wprost znajduje się firma „Katolik”. Skręcasz w lewo i po ok. 900 m przy krzyżu wchodzisz lekko w prawo w drogę polną. Po ok. 1 km droga przechodzi w asfaltową. Schodzisz nią w dół do **Dzierzysławia**. Na najbliższym skrzyżowaniu idziesz prosto, a po kolejnych 300 m skręcasz w prawo i zaraz znowu w prawo. Po lewej mijasz kościół św. Bartłomieja.

Kościół parafialny św. Bartłomieja w Dzierżysławiu

Kościół został zbudowany w XV w. W okresie Reformacji pozostawał w ręku protestantów. W roku 1641 budowla była kompletnie zrujnowana, a potem podnoszona ze zgliszczy przez kolejnych właścicieli osady – m.in. rodzinę Poppen. Obecny kościół przebudowano w XVIII/XIX w. i rozszerzono w początkach XX w. Zobaczyć możemy w nim tablice uświetniające dawnych właścicieli wsi.

Atrakcją Dzierżysławia jest „Park Pięciu Bram”, założony przez mieszkańców w miejscu, gdzie niegdyś stał okazały pałac, wybudowany w połowie XVIII w. przez Leopoldynę Poppen, właścicielkę Dzierżysławia. Architektura krajobrazu i założenia parkowe nawiązują do nieistniejącej już rezydencji – z drzew i ozdobnych krzewów wyłaniają się kontury pałacu oraz pięć prowadzących do niego bram.

Po kolejnych 400 m kierujesz się na prawo. Po przejściu ok. 2 km dochodzisz do **Lubotynia**. Po lewej mijasz kościół pw. Narodzenia NMP.

Kościół Narodzenia Najświętszej Marii Panny w Lubotyniu

Kościół jest filią parafii w Dzierżysławiu. Do czasów reformacji Lubotyń był samodzielną parafią, wraz z parafią Dzierżysław należał do diecezji ołomunieckiej. Po roku 1640 proboszcz Nasiedla odprawiał tu nabożeństwa co czwartą niedzielę. Lubotyń często zmieniał swą przynależność do parafii. Od końca II wojny światowej znajduje się w granicach Polski, w diecezji opolskiej – od 1972 r.

Idąc cały czas główną drogą, dochodzisz do **Gniewkowic**, a po ok. 1,5 km do **Nasiedla**. Po prawej mijasz zamek, a po ok. 300 m skręcasz w lewo i dochodzisz do kościoła św. Jakuba Starszego w **Nasiedlu** (95 km).

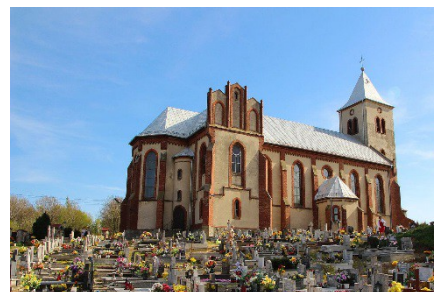
Pałac w Nasiedlu

Barokowy pałac wzniesiony w 1730 r. przez Antoniego Józefa Siedlnickiego obecnie jest własnością prywatną. Odnowiony ok. 1930 r. przez Urbana Ibrona, ostatniego przedwojennego właściciela, który w 1946 r. został zmuszony do przekazania swej posiadłości państwu. Po II wojnie światowej pałac często zmieniał użytkowników. Mieściły się w nim m.in.: szkoła rolnicza, sklep, kaplica, biura, szkoła podstawowa. W latach 1966–1988 wydzierżawił go miejscowy gospodarz. Pałac popadł w ruinę. W 1988 r. obiekt został odkupiony od Skarbu Państwa przez rodzinę Białas. Pałac znajduje się w remoncie i jest jednym z nielicznych przykładów dobrego zagospodarowania zabytku przez prywatnego właściciela. Rezydencję otacza niewielki, ale piękny, zadbane park. Pałac można zobaczyć z zewnątrz.

Kościół św. Jakuba Starszego w Nasiedlu

Parafia powstała przed 1335 r. W tym roku poświadczono jest przekazanie prawa patronatu kościoła premonstratensom z Hradliszcze k. Ołomuńca. Po wojnach śląskich parafia znalazła się na terenie tzw. dystryktu kietrzańskiego. Powstanie diecezji opolskiej w 1972 r. zakończyło okres formalnej przynależności do archidiecezji ołomunieckiej.

MIEJSCA NOCLEGOWE / RACIBORSKA DROGA ŚW. JAKUBA

Zimna Wódka

Agroturystyka „Pośniak”, ul. Ujazdowska 5
tel. 666 038 755
https://www.nocowanie.pl/noclegi/zimna_wodka/agroturystyka/160397/

Stary Ujazd

„Sala u Alojza”, ul. Cmentarna 1
tel. 692 622 385
Obiekt znajduje się przy szlaku.

Niezdrowice

Pokoje Gościnne Jolanta Zyrek, ul. Wiejska 47
tel. 723 228 291
Obiekt znajduje się 1,5 km od szlaku.

Cisek

Gospodarstwo Agroturystyczne „Ketzlers”, ul. Planetorza 67
tel. 774 871 114 kom. 603 678 883
Obiekt znajduje się 2 km od szlaku. Po uzgodnieniu z właścicielem możliwość dowozu z Bierawy na miejsce noclegowe.
<https://cisek.pl/1067/gospodarstwo-agroturystyczne-ketzler-s.html>

Przewóz

Gospodarstwo Agroturystyczne „Ranczo w Dolinie Odry”, ul. Krótka 2
tel. 774 875 617 kom. 508 563 393
Obiekt znajduje się 300 m od szlaku. Właściciele zajmują się hodowlą koni zimnokrwistych i American Quarter Horse. Mile widziane również osoby, które udają się na pielgrzymkę konno.
https://henzel.infoturystyka.pl/o_nas

Łubowice

Górnośląskie Centrum Kultury i Spotkań im. Eichendorffa, ul. Zamkowa 1
tel. 324106602
Obiekt znajduje się przy szlaku.
<https://www.eichendorff.pl/index.php/pl/>

Racibórz Miedonia

Diecezjalny Dom Formacyjny, ul. Cyryła Ratajskiego 8
tel. 32 415 13 86 kom. 731 130 683
Obiekt znajduje się 300 m od szlaku.
<http://www.miedonia.pl/>

Racibórz

Villa Antiqua, ul. Piotrowska 16
tel. 664 050 303
Obiekt znajduje się przy szlaku. Wysoki standard, właściciele oferują zniżki dla

pielgrzymów.

<https://villaantiqua.pl/>

Klasztor Służebnic Ducha Świętego „Annuntiata”, ul. Starowiejska 152

tel. 32 415 5051

Obiekt znajduje się 2 km od szlaku. Możliwość noclegu tylko dla kobiet.

<https://deomeo.pl/annuntiata-klasztor-zgromadzenia-misyjnego-sluzebnic-ducha-swietego/>

Hostel Racibórz, ul. Słowackiego 13

tel. 607 122 858

Obiekt znajduje się 600 m od Rynku.

Pietrowice Wielkie

„Maja Pokoje”, ul. 1 Maja 44,

tel. 720 707 101 604 319 363

Obiekt znajduje się 100 m od szlaku.

Pawłów

„Villa 106”, ul. Powstańców Śląskich 106

tel. 792 739 393

Obiekt znajduje się 2 km od szlaku (odbicie w Kornicach).

<http://www.villa106.com/>

Kietrz

Pokoje Gościnne Marek Szewczyk, ul. Żeromskiego 15

tel. 663 340 800

Pokoje Gościnne Zdzisława Podkalicka, ul. Traugutta 1

tel. 774 854 376 kom. 606 114 463

Pokoje Gościnne Grzegorz Bondarewicz, ul. Głowackiego 31

tel. 505 822 527

Nasiedle

Parafia Nasiedle ul. Długa 13

tel. 774 851 723

Szkołą Podstawowa w Nasiedlu ul. Szkolna 6

tel. 774 851 722

Zalecana jest wcześniejsza rezerwacja i ustalenie warunków pobytu w każdym proponowanym obiekcie noclegowym.

GODZINY MSZY ŚWIĘTYCH / RACIBORSKA DROGA ŚW. JAKUBA

Zimna Wódka Kościół pw. św. Marii Magdaleny
brak stałych godzin mszy św.

Ujazd Kościół pw. św. Andrzeja
niedziele i święta 8:00 9:30 10:00 11:00 11:00
dni powszednie 18:00

Bierawa Kościół Trójcy Przenajświętszej
niedziele i święta 7:30 11:15
dni powszednie 7:00 18:00

Przewóz Kościół pw. św. Judy Tadeusza
niedziele i święta 9:00
dni powszednie 18:00 (wtorek, sobota) 17:00 (piątek)

Łubowice Kościół pw. Narodzenia Najświętszej Marii Panny
niedziele i święta 8:00 10:30
dni powszednie 7:00 (poniedziałek, środa)
18:00 okres letni 17:00 okres zimowy (wtorek, czwartek, piątek, sobota)

Racibórz Kościół pw. św. Jakuba Apostoła
niedziele i święta 9:30 (w języku niemieckim), 11:00
dni powszednie 18:00 (wtorek) 17:00 (czwartek)

Racibórz Kościół pw. Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny
niedziele i święta 7:00 9:00 10:30 12:00 14.00 19.00
dni powszednie 6:00 6:45 18:00

Racibórz Kościół pw. św. Mikołaja
niedziele i święta 6:00 7:30 9:00 10:30 12.00 17.00
dni powszednie 6:30 18:00

Pietrowice Wielkie Kościół pw. św. Wita, Modesta, Krescencji
niedziele i święta 7:00 8:15 kaplica w Kornicy 9:30
dni powszednie 7:00 (poniedziałek, wtorek, środa, piątek) 18:00 (czwartek, sobota)

Gródczanki Kościół pw. Krzyża Świętego
niedziele i święta 11:00
dni powszednie 17:00 (okres zimowy) 18:00 (okres letni)

Kietrz Kościół pw. św. Tomasza Apostoła
niedziele i święta 6:30 8:00 9:30 11:00 18:00
dni powszednie 6:30 18:00

Dzierzysław Kościół pw. św. Bartłomieja

niedziele i święta 8:00 11:00

dni powszednie 6:30 (środa) 18:00 (poniedziałek, wtorek, piątek)

Lubotyń Kościół pw. Narodzenia Najświętszej Marii Panny

niedziele i święta 9:30

dni powszednie 18:00 (czwartek, sobota)

Nasiedle Kościół pw. św. Jakuba Starszego

niedziele i święta 7:00 10:30

dni powszednie 18:00

Godziny nabożeństw mogą ulec zmianom!

PODZIĘKOWANIE

Dziękujemy wszystkim, którzy okazali jakąkolwiek pomoc przy tworzeniu tego przewodnika, wspierali dobrym słowem i życzliwością. Wszystkim pielgrzymom na Camino życzymy opieki św. Jakuba i dobrej drogi. Ultraia!

autorki